

"Hayat musibetlerle, hastalıklarla tasaffi eder, kemal bulur, kuvvet bulur, terakki eder, netice verir, tekemmül eder, vazife-i hayatiyeyi yapar." cümlesini izah eder misiniz?

Bir kaba taş düşünelim, bu taş, bir heykeltıraşın eline verilse ve ondan güzel bir heykel yapılması istenirse, o heykeltıraş da eline çekiç ve aletlerini alarak onu evire çevire yontmaya başlar. Taşa çok zahmetler ve sıkıntılar verecektir. Ama neticede ise mükemmel ve sanatlı, güzel bir heykel ortaya çıkacaktır. Bu sayede o heykelin ilk kaba hali tasaffi ederek safleşip kemalini bulacaktır. İlk haline kıyasla, mükemmel bir hal kazanacaktır. Hem değer kazanıp terakki edecektir..

Kaba taş, bu halleri kazanırken, biraz, ustanın elinde hırpalandı, sıkıntı çekti ama güzel bir sonucu da elde etmiş oldu. Kaba taşlıktan, mükemmel bir sanat kıvamına geldi.

Aynen bunun gibi, insan da o kaba taş gibi, fitratına yerleştirilmiş olan çok istidat ve kabiliyetlerin inkişaf edip mükemmel bir kıvama gelmesi için Allah, insanı musibet, hastalık,sıkıntılar ile terbiye ve tezkiye ediyor. Hayatımıza konulmuş olan ham yetenekleri hareket ve musibetlerle yontuyor, temizliyor ve kemale sevk ediyor. Yoksa hareket ve musibetler olmazsa, hayat yeknesak, tekdüze kalıp inkişaf etmeyecekti. Kaba bir taş gibi sürekli değersiz kalacaktı. Kaba taşın güzel bir heykel olmasının yolu, ustanın yontmasından geçmesi gibi, insanın da ham olan kabiliyetlerinin inkişaf edip kemal bulmasının tek yolu imtihan, musibet ve hastalık gibi zorluklardan geçmesiyle mümkündür.

Dünyadaki musibetler ve hastalıklar, insanı olgunlaştırıp kemale götürür. İnsandaki iyi yönlerle kötü yönleri ayırıştırıp tasaffi ettirir. Zayıf ve ham olan manevi bünyesini kuvvetli hale dönüştürür. Sabır ve metaneti sayesinde manen terakki ettirir tekemmül eder...